

1.	Finlandia (Polkunen, Hiettyms, Rantanen)	1.09,1
2.	ZSRZ (Koczewka, Koczyna, Jeroszina)	1.09,28
3.	Szwecja (Johansson, Eriksson, Edstroem)	1.09,48
4.	Norwegia	1.10,50
5.	POLSKA	1.13,20
6.	Czechosłowacja	1.14,19
7.	Niemcy	1.15,33
8.	Włochy	1.16,11

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego

(Ciąg dalszy ze str. 1)

Ministerstwa Energetyki, Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, Ministerstwa Przemysłu Chemicznego i Ministerstwa Przemysłu Lekkiego. Nie wykonały natomiast planu

obniżki kosztów własnych przedsiębiorstwa Ministerstwa Górnictwa Węglowego, Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych i Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego.

3. Wprowadzanie postępu technicznego do gospodarki narodowej

W 1955 r. uzyskano szereg osiągnięć w opanowywaniu i wprowadzaniu nowej techniki do gospodarki narodowej.

W instytucjach naukowo-badawczych rozwiązano szereg zagadnień związanych z przygotowaniem budowy reaktora atomowego oraz z opanowaniem techniki półprzewodników.

W szczególności posunęły się naprzód prace nad otrzymywaniem w skali laboratoryjnej czystego grafitu i fluoru oraz innych materiałów do budowy reaktora atomowego. Instytuty naukowo-badawcze rozwiązywały w skali półtechnicznej problem produkcji precyzyjnych urządzeń rejestrujących i liczących elektrony, niezbędnych do badań atomowych.

Po raz pierwszy w kraju wyprodukowano w skali półtechnicznej materiały wyjściowe do produkcji półprzewodników. Opanowano technologię otrzymywania tlenku germanu i koncentratów o dużej zawartości indu.

W 1955 r. przemysł uruchomił produkcję wielu nowych maszyn, urządzeń, materiałów i wyrobów, ważnych dla zapewnienia dalszego postępu technicznego w przemyśle, budownictwie, rolnictwie i innych działach gospodarki narodowej.

Przedsiębiorstwa Ministerstwa Przemysłu Maszynowego wykonały 84 prototypy, odmiany i rekonstrukcje maszyn, urządzeń, sprzętu i aparatury oraz wprowadziły do produkcji seryjnej 86 nowych typów. M. in. uruchomiono seryjną produkcję 10 nowych typów obrabiarek, w tym wiertarko-frezarek WHA-125, aparatów tokarskich podłużnego toczenia, tokarek ciężkich TCA-125, szlifierek do płaszczyzn SPA-15, frezarek bramowych 4-wrzecionowych FBC-90, pantografów FGA-20, 4 nowych typów pras, 5 nowych typów jednostek taboru kolejowego, 4 nowych typów kotłów, 4 nowych typów maszyn rolniczych, 8 nowych typów maszyn włókienniczych, w tym krosien transportowych KF-5, 3 nowych typów maszyn i urządzeń odlewniczych, 7 nowych typów maszyn elektrycznych, w tym automatów spawalniczych AT-1250, 23 nowych rodzajów sprzętu elektrotechnicznego, w tym transformatorów regulacyjnych o mocy 31,5 MVA na napięcie 110 KV. W przemyśle okrętowym zwodowano po raz pierwszy w kraju drobnicowice motorowy o nośności 10 000 TDW.

Przedsiębiorstwa Ministerstwa Górnictwa Węglowego wprowadziły do produkcji seryjnej aparat wiertniczy geologiczny przewoźny, wiertarkę udarową powierzną, węgłiarke ścianową elektryczną. Uruchomiono również produkcję nowego typu łożysk ebonitowo-grafitowych.

W przedsiębiorstwach Ministerstwa Przemysłu Chemicznego rozpoczęto produkcję syntetycznych kwasów tłuszczowych, garbników typu Ferrigan oraz rozszerzono produkcję barwników szlachetnych i nowych leków. W przemyśle gumowym wyprodukowano próbne opony samochodowe bezdektowe.

Przedsiębiorstwa Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych uruchomiły produkcję nowych gatunków cementu, jak cement wodoszczelny oraz produkcję wkładek ceramicznych do rur podsadzkowych.

Jednakże tempo wykonywania prototypów i uruchamiania seryjnej produkcji nowych maszyn, urządzeń i wyrobów było niedostateczne. M. in. przedsiębiorstwa Ministerstwa Przemysłu Maszynowego nie uruchomiły produkcji seryjnej 20 nowych ważnych typów maszyn i urządzeń oraz nie wykonano 74 opracowań konstrukcyjnych dla nowych maszyn. W przedsiębiorstwach Ministerstwa Przemysłu Chemicznego nie uruchomiono produkcji 26 ważniejszych nowych wyrobów, w tym sodu metalicznego, termofosforu magnezowego, szeregu barwników i leków.

W 1955 r. kontynuowano prace nad mechanizacją pracochłonnych i uciążliwych procesów pracy w przemyśle, budownictwie i transporcie.

W górnictwie węglowym ilość węgla urobionego mechanicznie wrębem wzrosła o 15 proc. w porównaniu z 1954 r., a ilość węgla ładowanego mechanicznie o 34 proc. Po raz pierwszy w kraju uruchomiono w przemyśle węglowym hydromechaniczne urabianie i odstawę węgla w kopalni „Siersza” oraz przeprowadzono próby hydromechanicznego urabiania w dalszych kopalniach. W hutnictwie żelaza zmechanizowano kontrolę zaspę wielkich pieców w hutach: „Pokój” i „Zawiercie” oraz zmechanizowano szereg procesów w walcowniach, zwłaszcza w hutach: „Jedność” i „Batory”. W hutnictwie metali nieżelaznych wprowadzono półmechaniczne zlewanie cynku w dwóch hutach oraz zmechanizowano szereg procesów produkcyjnych i transport wewnętrzny zakładów w kilku zakładach. W energetyce zmechanizowano nawęglanie w 9 elektrowniach, a odpielanie w 3 elektrowniach oraz zautomatyzowano procesy spalania w 6 kotłach, jak

również zautomatyzowano 3 elektrownie wodne. W przemyśle chemicznym zmechanizowano szereg procesów w Zakładach w Kędzierzynie, w Poznańskich Zakładach Nawozów Fosforowych oraz w Krakowskich Zakładach Sodowych. W przemyśle rolno-spożywczym osiągnięto dalszy postęp w mechanizacji załadunku i wyładunku buraków, w przemyśle cukrowniczym oraz mechanizacji rozlewu butelkowego w przemyśle mleczarskim, piwowarsko-słodowniczym i winiarskim.

W budownictwie stopień mechanizacji robót ziemnych w przedsiębiorstwach ministerstwa budownictwa przemysłowego wzrósł z 64 proc. w 1954 r. do 69 proc. w 1955 r. W przedsiębiorstwach Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli wprowadzono metodę mechanicznego tynkowania w robotach elewacyjnych, wykonując tą metodą około 13 proc. ogólnej powierzchni elewacji.

Na kolejach zwiększono stopień mechanizacji prac załadunkowych i wyładunkowych na stacjach z 14 proc. w 1954 r. do 16 proc. w 1955 r.

Tempo mechanizowania pracochłonnych procesów w wielu gałęziach przemysłu było jednak niedostateczne. Szereg resortów nie wykorzystano możliwości produkcji sprzętu, niezbędnego do mechanizacji we własnych warsztatach i zakładach produkcyjnych. Opóźnienia w mechanizacji wystąpiły zwłaszcza: w energetyce, przemyśle cynkowym, przemyśle chemicznym, przemyśle materiałowym budowlanych, przemyśle włókienniczym i przemyśle mięsny.

W 1955 r. wprowadzono we wszystkich gałęziach przemysłu i w budownictwie nowe procesy technologiczne i metody pracy. W hutnictwie żelaza znacznie zwiększono stosowanie aglomeratu oraz uśrednianie rud, jak również kontynuowano prace nad zastosowaniem tlenku w procesach stalowniczych. W przemyśle maszynowym oddano do użytku półautomatyczną linię obróbkową korpusów silników, kontynuowano prace nad organizacją nowych gniazd i linii obróbkowych oraz montaż potokowych i taktykowych. Rozszerzono stosowanie wysokowydajnych metod spawania punktowego. W przemyśle chemicznym zastosowano nową metodę produkcji metanolu w oparciu o opracowaną w kraju technologię i dokumentację, uruchomiono produkcję chloru metodą elektrolizy rtęciowej, opanowano w skali półtechnicznej spalanie surowców siarko-nych metodą fluidyzacji, zintensyfikowano szereg procesów w przemyśle kwasu siarkowego i farmaceutycznym, wprowadzono ciągłą metodę produkcji przędzy kordowej w przemyśle włókienniczym. W przemyśle materiałów budowlanych rozpoczęto pracę nad intensyfikacją procesów wypału klinkieru przez zwiększenie szybkości obrotów pieców, a w przemyśle ceramiki budowlanej rozszerzono stosowanie szybkościowych wypałów. W przemyśle celulozowo-papierniczym uruchomiono doświadczalną produkcję drożdży pastewnych z hugów posulfitowych.

W budownictwie uruchomiono po raz pierwszy w kraju budowę obiektów, wykonanych całkowicie z elementów prefabrykowanych: w Warszawie, Poznaniu, Łodzi, Nowej Hucie, Jarosławie i Nowych Tychach. Przedsiębiorstwa Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli wykonały metodą uprzemysłowioną budynki o łącznej kubaturze 960 tys. m³. W budownictwie przemysłowym znacznie zwiększono w porównaniu z 1954 r. zakres uprzemysłowienia budownictwa, stosowanie elementów z betonu sprężonego, prefabrykację i montaż blokowy w instalacjach przemysłowych i elektrycznych oraz wykonywanie hal fabrycznych przy pomocy rusztowań przesuwanych.

Szereg przedsiębiorstw przemysłowych i budowlanych nie zrealizowało jednak w pełni zadań planu wprowadzania nowych metod technologicznych i nie wprowadziło przewidzianych w planie usprawnień procesów produkcyjnych. Przemysł maszynowy nie wykonał szeregu ważnych zadań w zakresie rozszerzenia nowoczesnych metod obróbki plastycznej, metod skrawania nożem Kolesowa oraz wprowadzania żeliwa o wyższej jakości. Przemysł chemiczny nie wykonał m. in. planowanej przebudowy aparatów w przemyśle azotowym, nie zintensyfikował w dostatecznym stopniu wydajności procesu produkcji penicyliny. W przemyśle materiałów budowlanych wykonano plan konteneryzacji cegły tylko w 3 proc. Przemysł włókienniczy nie wykonał planu wykańczania tkanin apreturami szlachetnymi.

Również w budownictwie niektóre ważne zadania planu postępu technicznego nie zostały w pełni wykonane. Niedostateczne było wykorzystanie żużli jako kruszywa i do produkcji spoiw.

4. Rolnictwo i leśnictwo

Wartość produkcji globalnej rolnictwa wzrosła o 3 proc. w porównaniu z 1954 r. Jednakże założenia planu co do wzrostu produkcji rolniczej nie zostały w pełni osiągnięte (97 proc. planu).

W wyniku zagospodarowania odłogów i ugorów powierzchnia zasiewu pod zbiory 1955

r. zwiększyła się o ponad 170 tys. ha, w tym pod zboża i rośliny strączkowe o ponad 100 tys. ha. Wzrost powierzchni zasiewu dotyczył także roślin przemysłowych i kukurydzy.

Pomimo zwiększenia powierzchni zasiewu pod zbiory 1955 r., założenia planu nie zostały w pełni osiągnięte w związku z niewykonaniem planu zagospodarowania odłogów. W okresie wiosennym i jesiennym 1955 r. zagospodarowano łącznie ok. 122 tys. ha odłogów, tj. wykonano tylko ok. 40 proc. planu. Główną

przyczyną niewykonania planu zagospodarowania odłogów był niedostateczny wysiłek Ministerstwa Rolnictwa i Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz rad narodowych w kierunku należytego przygotowania i wykonania tego zadania.

W 1955 r. uzyskano dobre plony zbóż. W porównaniu z 1954 r. plony 4 zbóż były o 15 proc. wyższe. Wzrosły również znacznie plony roślin oleistych. Natomiast dla upraw okopowych, a w szczególności dla ziemniaków rok 1955 był niekorzystny.

Plony ziemniaków w związku z nieurodzajem kształtowały się na znacznie niższym poziomie niż w 1954 r. Plony buraków cukrowych kształtowały się na ogół na poziomie plonów z 1954 r., jednakże zawartość cukru w buraku była mniejsza.

W 1955 r. nastąpił dalszy wzrost pogłowia zwierząt gospodarskich. Według stanu z czerwca 1955 r. pogłowia bydła osiągnęło 7,9 mln. sztuk, trzody chlewnej 10,9 mln. sztuk, owiec 4,2 mln. sztuk. Oznacza to wzrost pogłowia w porównaniu ze stanem z czerwca 1954 r.: bydła o 3 proc., trzody chlewnej o 11 proc., owiec o 2 proc. Jednakże tylko pogłowia trzody chlewnej przekroczyło poziom założony w planie (103 proc.).

W 1955 r. nastąpił dalszy wzrost bazy materiałowej - technicznej w rolnictwie. Znacznie wzrosły dostawy środków produkcji dla rolnictwa.

Pod zbiory 1955 r. rolnictwo otrzymało ogółem 544 tys. ton nawozów sztucznych w czystym składniku, tj. o 14 proc. więcej niż w 1954 r., w tym gospodarka chłopska o 19 procent więcej.

Rolnictwo otrzymało w 1955 r. około 9 tys. traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy z 15 KM, tj. o 10 proc. więcej niż w 1954 r. Łącznie w PGR i POM, według stanu z końca 1955 r., było ponad 56 tys. traktorów przeliczeniowych. Dostawy kombajnów osiągnęły ponad 900 sztuk, tj. o 35 proc. więcej niż w 1954 r., siewników zbożowych 20 tys. sztuk, tj. o 25 proc. więcej, sadzarek do ziemniaków ponad 2,5 tys. sztuk, tj. o 5 proc. więcej, dostawy kosiarek traktorowych 1,8 tys. sztuk, tj. o 69 proc. więcej, snopowiązałek traktorowych ok. 3 tys. sztuk, tj. ponad 2-krotnie więcej. W 1955 r. rozpoczęto dostawy sadzarek do kwadrato-gniazdowego sadzenia ziemniaków. Jednakże plan dostaw niektórych maszyn nie został w pełni wykonany. M. in. nie dostarczono rolnictwu planowanej ilości snopowiązałek traktorowych, kosiarek konnych, sieczkarni silnikowych, młocarni kieratowych.

Liczba Państwowych Ośrodków Maszynowych osiągnęła na koniec roku 424. Plan organizacji nowych POM nie został jednak w pełni wykonany. Znacznie wzrósł w 1955 r. park traktorów i maszyn POM. M. in. liczba traktorów przeliczeniowych w POM, według stanu na koniec roku, wzrosła o 22 proc. w porównaniu z 1954 r., liczba kombajnów zbożowych o 73 proc., kopacek do ziemniaków o 54 proc., sadzarek do ziemniaków o 52 proc., kosiarek o 24 proc., snopowiązałek o 17 procent.

5. Transport i łączność

Plan przewozu ładunków wszystkimi środkami transportu publicznego wykonany został w 101 proc. Wzrost przewozów w porównaniu z 1954 r. wyniósł 9 proc.

Koleje normalnotorowe wykonały plan załadunku ogółem w 101 proc.

Przewozy ładunków na kolejach normalnotorowych wyniosły ok. 224 mln. ton, tj. o 7 proc. więcej niż w 1954 r. Przewozy pasażerów na kolejach wyniosły ok. 907 mln. osób, tj. o 4 proc. więcej niż w 1954 r.

Państwowa Komunikacja Samochodowa wykonała plan przewozu ładunków w 105 proc., plan przewozu pasażerów w 110 proc. Żegluga śródlądowa nie wykonała planu przewozu ładunków (w tonach), natomiast w

Plan prac traktorowych POM nie został w pełni wykonany (91 proc.) pomimo wzrostu ogólnej ilości wykonanych prac o 20 proc. W porównaniu z 1954 r. POM nie osiągnęły planowanej wydajności maszyn, zwłaszcza traktorów w pracach polowych. Niedostateczna była również ilość prac wykonanych przez POM w gospodarstwach chłopskich.

W 1955 r. nastąpił znaczny wzrost liczby gminnych ośrodków maszynowych. Liczba tych ośrodków na koniec 1955 r. osiągnęła ponad 2 800, tj. wzrosła o około 190. Dzięki dostawie znacznej ilości nowych maszyn oraz lepszemu ich wykorzystaniu znacznie wzrosły prace GOM w gospodarce chłopskiej. M. in. siew zbóż maszynami GOM wzrósł o ponad 30 proc. w porównaniu z 1954 r., siew nawozów sztucznych o 36 proc., zbiór zbóż o 41 proc., omłoty o ok. 19 proc., kopanie ziemniaków o 31 proc.

Plan elektryfikacji rolnictwa wykonano w 109 proc. W 1955 r. zelektryfikowano ogółem o 42 proc. więcej niż w 1954 r. O 32 procent więcej PGR, o 37 proc. więcej spółdzielni produkcyjnych.

Produkcja globalna Państwowych Gospodarstw Rolnych wzrosła o 12 proc. w porównaniu z 1954 r., jednak plan został wykonany tylko w 87 proc. Powierzchnia zasiewu pod zbiory 1955 r. wzrosła w PGR o 5 proc. w porównaniu z 1954 r. PGR uzyskały znaczny wzrost plonów i zbiorów upraw zbożowych i oleistych. Plony 4 zbóż w PGR wzrosły o 29 proc., rzepak o 55 proc. W niektórych gospodarstwach nadal były znaczne straty zbóż przy sprzącie, a także przy sprzęcie ziemniaków, wskutek pozostawienia przy wykopkach znacznej ilości ziemniaków w ziemi.

Pogłowia zwierząt gospodarskich w PGR wzrosło w porównaniu z 1954 r., w szczególności pogłowia bydła, o 13 proc. Plan wzrostu pogłowia, zwłaszcza owiec, nie został jednak w pełni osiągnięty.

PGR dostarczyły w 1955 r. o ok. 14 proc. więcej zbóż niż w 1954 r., żywca wieprzowego o 5 proc., mleka o 11 proc. Pomimo wzrostu plan dostaw PGR nie został w pełni wykonany. W końcu 1955 r. liczba spółdzielni produkcyjnych wynosiła 9 983.

W 1955 r. nastąpił w spółdzielniach produkcyjnych dalszy wzrost hodowli bydła i trzody chlewnej.

W 1955 r. skup zbóż w całym rolnictwie był o 10 proc. wyższy niż w 1954 r. Mleka skupiono o 5 proc. więcej, jaj o 7 proc., trzody chlewnej mięsno-słoninowej o 5 proc., bydła o 4 proc., cieląt i owiec o 3 proc., warzyw o 12 proc., wełny o 21 proc. Plan skupu produktów rolnych w całej gospodarce rolnej nie został w pełni wykonany.

W Państwowym Gospodarstwie Leśnym przekroczony został plan pozyskania drewna — grubizny 101 proc. Plan wywozu drewna z lasu wykonano w 102 proc. Z ogólnej ilości wywiezionego drewna w 1955 r. własnymi środkami mechanicznymi wywieziono 33 proc. drewna, tj. o 28 proc. więcej niż w 1954 r. Plan zalesień inwestycyjnych wykonano w 101 proc., przy wzroście przewozów o 16 proc.

związku z dłuższymi trasami przewozowymi plan pracy przewozowej (w tonokm) został wykonany w 106 proc.

Żegluga morska wykonała plan przewozu ładunków w 101 proc. przy wzroście przewozów o 16 proc. Plan przeładunków w portach morskich został przekroczony, a przeładunki ogółem wzrosły o 6 proc. w porównaniu z 1954 r.

Plan usług łączności został wykonany w 103 proc., przy czym wartość usług, w cenach porównywalnych, była o 13 proc. wyższa niż w 1954 r. M. in. radiofonizowano ponad 2400 wsi, tj. o 33 proc. więcej niż w 1954 r. oraz przyłączono do sieci telefonicznej około 1400 wsi.

6. Inwestycje i budownictwo

Nakłady na inwestycje scentralizowane w gospodarce narodowej, liczone w cenach porównywalnych, były o ok. 3 proc. wyższe niż w 1954 r.

Znacznie wzrosły nakłady na rolnictwo i leśnictwo. Nakłady na inwestycje w Ministerstwie Rolnictwa były o 38 proc. wyższe niż w 1954 r., a w Ministerstwie Państwowych Gospodarstw Rolnych o 26 proc. Wzrosły również nakłady na inwestycje w przemyśle węglowym, w energetyce, w przemyśle lekkim i w przemyśle rolno-spożywczym oraz w obrocie towarowym.

W roku 1955 oddano do użytku szereg ważnych obiektów w gospodarce narodowej. W przemyśle oddano do użytku m. in. w Hucie im. Lenina — drugi wielki piec, 4 piece martenowskie, drugą taśmę aglomeracyjną, walcownie — zgniatacz, trzeci turbospół, dwie baterie koksownicze, w Hucie „Pokój” — drugi etap walcowni blachy grubej, w zakładach górniczo-hutniczych „Bolesław” — dział elektrolizy cynku, kopalnię węgla kamiennego „Nowy Wirek” (I etap), kopalnię odkrywczą węgla kamiennego „Kasia III”, kopalnię upadawą „Kochłowiec C”, w kopalniach „Mor timer” i „Bobrek” nowe poziomy, w elektrowniach „Jaworzno II”, „Szczecin”, „Czechnica”, „Żeraz”, turbospół o łącznej mocy ok. 300 MW i kotły o łącznej wydajności ok. 1 340 ton pary na godzinę, ok. 630 km linii najwyższego napięcia, ok. 2100 km linii średniego i niskiego napięcia, w zakładach przemysłu azotowego w Kędzierzynie — drugi ciąg amoniaku, w zakładach chemicznych „Oświęcim” — wytwórnię chloru, w Szczecińskich Zakładach Włókien Sztucznych — nową przedziałnię — w Jeleniogórskich Zakładach Włókien Sztucznych — fabrykę celulozy, w Szczecińskiej Fabryce Celulozy „Skolwin” — trzecią maszynę papierniczą, zakłady przemysłu

bawelnianego w Fastach (25 tysięcy wrzecion), 75 tys. wrzecion w przedziałniach w Zambrowie i Łodzi, 450 krosien w Zakładach Przemysłu Jedwabniczego w Turku i Świerkowie, rozszarnię w Elku, drugą halę produkcyjną w Nowotarskich Zakładach Obuwia, Zakłady Przemysłu Tłuszczowego w Klemensowie, fabrykę makaronu we Wrocławiu, zakłady mleczarskie w Parczewie i Janowie Lubelskim, oddziały wytapiania smalcu w zakładach mięsnych w Łodzi, Wrocławiu, Bydgoszczy i Gliwicach.

W transporcie zelektryfikowano m. in. linię kolejową Kozłuski — Częstochowa o długości 124 km, zbudowano odcinek 17 km linii kolejowej Kochołowiec — Janów — Zawiercie.

Z obiektów socjalno-kulturalnych oddanych do użytku w 1955 r. wymienić należy m. in. gmach Filharmonii Narodowej oraz Stadion Dziesięciolecia w Warszawie, 134 kina miejskie i wiejskie, 155 budynków szkół podstawowych i średnich.

W 1955 r. oddano do użytku w miastach ok. 155 tys. izb mieszkalnych, w tym w ramach budownictwa mieszkaniowego „ZOK” ok. 104 tys. izb, tj. o 7 proc. więcej niż w 1954 r.

Jednakże plan oddawania do użytku obiektów inwestycyjnych w gospodarce narodowej nie został w pełni wykonany. Nie oddano do użytku w planowanym terminie szeregu obiektów w kopalnictwie rud żelaza, w górnictwie węglowym, w przemyśle chemicznym, w przemyśle materiałów budowlanych i przemyśle celulozowo-papierniczym oraz w transporcie. Opóźnienia wystąpiły również w budownictwie urządzeń socjalnych i kulturalnych, zwłaszcza szkół podstawowych, przedszkoli i żłobków. W budownictwie mieszkaniowym zadania ustalone w Narodowym Planie Gospodarczym nie zostały w pełni osiągnięte.

(Ciąg dalszy na str. 5)

DZIEŃ PRAWA HARCERSKIEGO

Cz. MICH

Critica Nr 28 — Str. 3

Cień na kwiatach

Miałem napisać reportaż i nie moge.

Postanowiłem więc dać zwykłe dziennikarskie sprawozdanie z uroczystości. I także nie moge. Za dużo myślę ciśnie się do głowy, za dużo słów pod pióro. A przecież, co można przywieźć z pałaców dziecięcych — z Państwowych Domów Dziecka, jak nie same kwiaty — uśmiechy? Ale na ich dnie znalazłem głęboko ukryty cień smutku. I nie wiem, czy mam pisać o dziecięcych uśmiechach, czy o tym cieniu.

Widziałem w czerniejewskim pałacu raj dziecięcy: pokoje tak piękne i czyste, że sam byłem zdziwiony, jaśnie wielmożny hrabia Skórzewski mógłby pozazdrościć. Jadłem z tymi dziećmi obiady i kolacje. — Wspaniale! Spotkałem się na każdym kroku z serdeczną troską wychowawców o małych mieszkańców. Słyszałem, jak się rozpryskują po pokojach garście miodziutkiego śmiechu. Widziałem na twarzach zdrowie, rumieńce.

Lecz, gdy uważnie przypatrzyłem się każdemu dziecku, rozmawiając z nim o sobie, odkryłem ciche, tajemnicze smutki, do którego klucza schowany jest najczulszy w kartotekach sekretariatu.

— Dobrze mi tu jest. Nie mogę na nie narzekać — powiedział mi 14-letni Władek. — Mam tu wszystko. Ale ja wolę dom...

Zrozumiałem to lepiej, gdy znalazłem się u przedszkolaków, szykujących się do popołudniowego snu. Trzeba by każdego wziąć na kolana, pogawędzić z nim, pobarażkować i ucałować. Zeby dziecko czuło ciepło rodzinne. Nie wymagał tego od wychowawczyni, bo to przecież „matka” piętnastoletnia. Nie podoła. I to przecież nie ta prawdziwa matka.

Gdy mały Józio zasypia bez rodzicielskiej pieczy, jego matka, która go zostawiła zapracowanemu ojcu (w Trzciance, obecnie — w Wałbrzychu), znalazła sobie innego towarzysza życia. — Chciałbym, żeby do jej zbyt twardego serca dotarł ten telegram, żeby to serce przypomniało sobie porzucone dziecko. Jej Józek w książce swojego życia ma już smutne karty, karty zapisane przez matkę. Żadne Domy Dziecka, największe fundusze, przeznaczone na jego wychowanie, tego faktu nie zmieniają!

Jest tu także czwórka dzieci magistra praw ze Swarzędza. Nalóg pilniaństwa doprowadził go do tego, że żaden zakład pracy nie chce go zatrudnić. A przy żonie jeszcze troje dzieci. Sąd opiekuńczy przekazał wspomnianą czwórkę do czerniejewskiego domu. Dzieci zdają sobie z tego sprawę.

Wędrowałem z dziećmi i dziećmi-gośćmi z innych Domów Dziecka po „krajnie bajek” w świetlicy — gdzie za czarodziejskim stuknięciem laski Dziadka Mroza, bajki ożywały, zaczynały mówić i działać. Z jakim zainteresowaniem przyglądała im się 8-letnia Basia W. Przez tłum innych dzieci wisiła główkę starsza o rok siostra Sabinka, a potem — bratczek A. — Matka odwiedza je raz po raz. Ojciec? Odszedł z inną... A dzieci? Będą o niego pytać przez całe życie!

Tam, w gromadce — Adaś, Boguś i Januszek z Brodeku (powiat

Nowy Tomysł). Sieroty. 6 ha ziemi, konia, krowę, świnie i całe go spodarstwo przejął spółdzielnia produkcyjna, lecz o sierotach-właścicielach dżiałki zupełnie zapomniała. (Przewodniczący, Antoni Czekala, dlaczego „Interesujecie się tylko ziemią i dobytkiem, a nie dziećmi? A gdybyście tak dopomogli w niejednych kłopotach Domów Dziecka w Czerniejewie?... Zagladnijcie do swojego statutu spółdzielczego!...)...

W czasie przedstawienia bajki o „Złotej rybce” w salce teatralnej siedział przy mnie 15-letni Leszek spod Konina. Rzadko się uśmiecha... Posłuchajcie w skrócie jego życiorysu!

Gdy miał cztery lata, a jego siostra siedem, zmarła im matka. Ojciec-rolnik, musiał się ożenić. Lecz druga „matka” nie była im matką. Wymusiła na mężu, żeby dzieci z pierwszego małżeństwa oddał na służbę do Rzgowa. Leszek chodził do szkoły — jak sam mówi — „w kratkę”, co drugi dzień. Stracił przez to dwa lata nauki. Dopiero sąd wdał się w te sprawy i dzieci skierował do Domu Dziecka. Kułak miał kupić chłopakowi ubranie za pracę, do dnia dzisiejszego K. Szczepanowski nie nie dał! Przypominam o tym MO i Sądowi w Koninie.

Po przedstawieniu bajki, dzieci otrzymały piękne podarunki. Pod choinką zaśpiewały, a potem, gdy zagrała żołnierska orkiestra z Gniezna, poszły w taniec. Jedne pary śmiało kręciły się po posadzce wspaniałego salonu, inne (nawet 4-letnie „szkraby”) w takt zaczęły dreptać po swoim.

Rozjeżdżamy się pod ściany. Będzie tańczyć dziewczyna. Nie pytajcie się o jej nazwisko. Co za wspaniały „kozak”! II. w nim temperamentu! Ta czarna później opowiada mi o swojej serdecznej opiekunce z Poznania. Delikatnie pytam o matkę. W oczach lzy i długie milczenie. Później dowiedziałem się, że matka w więzieniu. Dziecko wstydzi się za nią...

Zrozumiałem też, dlaczego przy kozaku tak mało się uśmiechała, choć biliśmy wszyscy brawa bez przerwy.

Nie umiałem na tej zabawie się bawić. Bo w każdym dziecku dostrzegłem, mniej lub więcej przez nie samo rozumiany, dramat. A takich dzieci-sierot i półsierot prawdziwych (30 proc.) i sierot społecznych (70 proc.) mamy 1.300 we wszystkich Domach Dziecka naszego województwa. A przyjąć trzeba, że najmniej drugie tyle znajduje się pod opieką ciotek, przyjaciół lub, jak wspomniany Leszek, na łasce wyżytkaczy.

Dlatego nie wiem, czy ten artykuł zaadresować do wychowawców i pracowników Woj. Wydziału Oświaty, do władz partyjnych i pań-

stwowych z podziękowaniem za opiekę i serce, czy też — do złych ojców, do złych matek i macoch, aby piórem doskrobać się do ich sumień? Czy wreszcie oddać ich pod pręgierz opinii publicznej? Dziecko bowiem musi mieć dom, w którym nad łóżeczkiem schyla się uśmiechnięta twarz kochającej matki, twarz dobrego ojca. Dziecko musi brać udział w radościach i kłopotach rodzicielskiego domu. Dziecko musi mieć dobry przykład ze strony rodziców, w których jest zapamiętane!

Tak, droga matko K-owa! Twój synowie tylko zły przykład wynieśli z domu. Twój synowie okradali Dom Dziecka w Górze, który dawał im schronienie, a Tyś to pochwałała, odbierając skradzione przedmioty...

Matko Z-owa! Znowu trzeba było Ciebie wyłączyć ze społeczeństwa i osadzić w więzieniu. Czy wiesz, co o Tobie myśli trójka Twoich dzieci, która, gdy schodziłem z piętra na parter, już zasypiała? A dlaczego najstarszy syn, Rysiek jest w Domu Poprawczym?

Na parterze spotkałem jedną z matek z Ostrzeszowa. Jadła zaprosiła ją na dzisiejszą Choinkę Noworoczną. Idą korytarzem przytulone do siebie. Przysłuchała ją matczyne serce. Gdyby, oprócz tego serca, był jeszcze dobry przykład!

Wybaczenie mi ten dziwny artykuł, który właściwie jest listem gończym za złymi matkami i złymi ojcami.

Józef PIEPRZYK

Ciekawostki rolnicze

Cenna inicjatywa

Pracownicy Centrali Zaopatrzenia Rolnictwa w Sulechowie (woj. zielonogórskie) stwierdzili, że w wielu POM, PGR i TOR leżą w magazynach niepotrzebne części zamienne do traktorów, których akurat brak w innych placówkach remontowych. Wszędzie więc akcję poszukiwawczą, która dała nadszperkowany wynik: w warsztatach naprawczych PGR w Koźuchowie i 15 POM znaleziono zbędne tam części do Ursusów i Zetorów wartości miliona złotych. Przekazanie tego zapasu do zespołu PGR Żukowice pozwoliło uruchomić 9 traktorów. W jednym tylko POM Rzepin znaleziono bowiem 1000 różnych detali wymienionych do Ursusa, m. in. koła zębate do skrzyń biegów, lampy oświetleniowe, którymi nie dysponuje nawet składnica CZR w Sulechowie.

Małe elektrownie przy młynach

W czasie kontroli młynów wodnych w woj. gdańskim stwierdzono, że przy wielu z nich można uruchomić nieduże elektrownie, zaopatrujące w światło okolice wsie. Uruchomiono już dwie takie elek-

rownie: w Suleszynie (pow. Kartuszy) i w Stryszej Budzie (pow. Gdańsk). Obie elektrownie urządzone małym nakładem kosztów zaopatrują w światło ponad 900 zagród w 14 wsiach. Warto więc i w naszym województwie zbadać możliwości w tej dziedzinie.

Szewe bez butów — rolnik bez owoców

Śmiejemy się często z przysłowia: szewca, który chodzi bez butów. To samo przysłowie można by zastosować do naszych rolników, którzy nie jedzą prawie... owoców. W większości gospodarstw indywidualnych naszego województwa poza parą drzewami śliwi i wiśni, nie ma w sadach przydomowych ani gruszy, ani jabłoni, nie mówiąc już o brzoskwinia, morelach i czereśniach. Nie chodzi tu już o sady towarowe, ale przynajmniej o to, żeby każdy miał owoce na własny użytek. Lekarze okiełniają, że minimum spożycia owoców na jedną osobę powinno wynosić rocznie 50 kg, tymczasem na naszej wielkopolskiej wsi nie wypadają nawet po 20 kg. Trzeba więc zakładać choćby małe sady przydomowe. Szkółki z drzewami szlachetnymi mamy pod dostatkiem, a ceny sadzonek są bardzo niskie.

Pomysł wart naśladowania

W Gorzowie istnieje mały zakład olejarski. Poszukując źródeł zwiększenia wydajności i rentowności, kierownik zakładu Tadeusz Cieśliński, przebywając w PGR-ach woj. szczecińskiego, zauważył w szopach i stodółach kupy tak zwanych posładów roślin olejnych. Przyszedł mu do głowy pomysł i wyraził chęć zakupienia tych posładów. „Kto by tam te śmiecie sprzedawał, są wam potrzebne, to sobie zabierajcie!” — powiedział mu. W kilka tygodni później do olejarni w Gorzowie przyszło ze Szczecina kilka wagonów owych posładów. Surowiec oczyszczono i maszyną ruszyły. Efekt: kilka tysięcy kilo dobrego oleju technicznego. PGR-y szczecińskie otrzymały w zamian wartościowe makucho na paszę dla bydła. Olej znalazł natychmiast nabywców, a zakład wytwórcy uzyskał 370 tys. zł. Gra warta świeczki. (kj)

Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego „Pudliszki” (w województwie poznańskim) są jednym z największych zakładów tego typu w Polsce. W czasie kampanii trwającej od maja do października zakłady wytwarzają: konserwy warzywne, kompoty, marmolady, ogórki konserwowe, płynny owoc oraz soki słodzone. Obecnie zakłady produkują z przygotowanych latem półfabrykatów — marmoladę i płynny owoc.

Na zdjęciu: pakowanie słoików z kompotami.

CAF — fot. Kondracki

Dziękuję TOWARZYSZU ZGARDA!

(Ciąg dalszy ze str. 3)

krawcowania. Staszek z wielkim trudem ukończył akurat szóstą klasę. Zupnie niespodzianie, któryś ze szpiclów hitlerowskich podał do wiadomości żandarmem i nazistowski Zgarda. Skończyło się przedko ojcowskie życie... Staszek pojsć musiał do krów bauera...

Z wysiłkiem pojmował to, co zaszło: został wybrany członkiem rady zakładowej, a teraz oto współtowarzysze medytują, że powinien im przewodniczyć. Wzbrania się; czy nie ma od niego lepszych? Jest przecież młody, nie ma tyle doświadczenia życiowego, jest już radnym. „To połączysz, właśnie bardzo dobrze, jedną funkcję z drugą”. Co powie Kazia, co powie? Przecież tak mało może poświęcić jej czasu, dzieciaka nawet nie pobawi... Bera, stary kumpel z brygady młodzieżowej, też wybrany do rady, napiera: „Stachu, poradziś?” — spojrzeli sobie w oczy. Gdy wyjął krótkie: zgoda — w oczach stanęło mu całe biedne dzieciństwo i zawzięty upór ojca, rozpaczliwie bijącego wokół siebie rekoma, aby tylko utrzymać się na powierzchni toni, aby żyć. Nie utonęli. Zgarda drugi rok jest przewodniczącym rady zakładowej, drugi rok radnym. Co robi, z jakimi wypadło mu mieć do czynienia sprawami? Z perspektywy czterysty dni Zgarda dostrzega, iż jego praca przewodniczącego spłóła się nierozłącznie z działalnością w WRN. Wywieszka na drzwiach biura informująca, że w ponie-

działki przyjmuje pracowników przewodniczący rady zakładowej, w soboty zaś — radny wojewódzki, właściwie przedstawia jakąś niezyciową formułę. Na przykład Koleczko przyszedł do rady zakładowej ze sprawą mieszkaniową; oparła się ona aż o władze wojewódzkie. Oczywiście — załatwił Zgarda.

„Z Wielunia do Skalmierzyce pieszemu nie było blisko. Stach dociągnął do Węgier Starych. Zorganizowali w trójkę posterunek milicji. Taki był początek. W tej ciężkiej służbie pozostał Zgarda i później. Dopiero w kwietniu — ojciec ledwo wrócił z robót — zdał karabin. Mówili, że w Ostrowie, w warsztatach kolejowych, robota na ludzi czeka; że szkoła zawodowa się otwiera... Pomagał najpierw przy ustawianiu maszyn, uciepiał się na pokój. Nareszcie naprawdę się uczył...

Z tego, co Zgarda mówi, z tych skąpych słów, rysuje się ledwie konstrukcja wielkiego gmachu spraw, w których jego współudział jest decydujący. Uzupełniam ten szkiceł szczegółami zasiłzanymi od członków załogi, własnym doświadczeniem. Zakłady Taboru, to wielka fabryka. Rada zakładowa pilnować musi spraw ludzkich i produkcyjnych. Zaopatrzenie zakładowych bufetów, praca domu kultury, wyposażenie zakładowego ambulatorium, smak zupy w stołówce — to wszystko ma dla załogi znaczenie. A oświetlenie ulic, a sprawy mieszkaniowe, budownictwo? Ten

ostatni problem zwłaszcza znalazł w Zgardzie troskliwego opiekuna. W Wojewódzkiej Radzie jako członek komisji budownictwa sprawuje nad tym „resortem” kontrolę w swoim powiecie. Ostatnio staczał w Poznaniu boje o szpital dla Ostrowa. Stary pracuje w fatalnych warunkach. O tym szpitalu na wielu zebraniach mówiła załoga, dopominali się o niego też ludziska na zebraniach Frontu Narodowego.

„Uczył się i pracował, początkowo jako pomocnik w blacharni. Blacharnia — opanowanie jej tajemnic, to wtedy miało dla Stacha znaczenie. Poznawał wolne życie, otwierał mu się teraz dopiero oczy na to, co przeżywał przed laty. A takich jak on było w zakładach wielu, rozumiał to coraz lepiej. Nie tylko w blacharskim fachu stawał się z miesiąca na miesiąc bardziej biegły, na równi ze szlifowaniem zawodowych umiejętności latał luki w niebogatej znajomości świata i ludzi...

Zgardę — przewodniczącego rady zakładowej — zawsze ciągnę do kolegów z blacharni. Są tam, pracują jak dawniej — Adamkiewicz, prowadzący brygadę i zastępujący go Portasiak, inni się pozmieniali, ale ambicja przodowania pozostała. Przed paru dniami omawiali wytyczne do planu 5-letniego. Uznali, że potrafia zadaniom podołać, jeśli tylko zaopatrzenie zadba o materiały. A Zgarda? Zgarda przesłuchał niejedną godzinę razem z aktywnym polityczno-gospodarczym nad założeniami do Pięciolatki dla całych Zakładów. Inżynierowie przymierzali do cyfr i procentów planu — swoje, ekonomiczne wskaźniki.

Zgarda bilansował w myśli siły załogi, rachował przewidziane na budowę mieszkań kredyty. Żłobek oddadzą do użytku w tym półroczu, pracujące kobiety lżej odetchną. Są kredyty na BHP, ambulatorium stopnio wo wzbogaci się o lekarzy wszystkich specjalności. A stołówka? Nie tylko stołówka, cały Oddział Zaopatrzenia Kolejarzy ze swymi placówkami przeniesie się do nowego gmachu. Wszystkiego trzeba dopilnować... Tak, jak w brygadzie...

„Poznał wtedy Kazię, gdy postanowił w kilku założonych na oddziale zespół młodzieżowy. Zimorski, doświadczony drużynowo powiedział, że pomoże mu w obeznaniu się z kartami roboczymi, w pokierowaniu ludźmi. Przybrali imię Janka Krasickiego... Stach wstąpił później do organizacji ZMP-owskiej; niejedną mieli przeprowadzić z rykusami, którzy stękali, że po co tyle robić. Zgardzie roboty nie było za wiele. Pamiętał... I jeszcze: w końcu o ożenku wypadło myśleć, gratów parę kupić...

Do dbania o interes załogi ZNTK nie sam Zgarda jest powołany, to pewne. Ale z drugiej strony od niego ludzie mają prawo najwięcej wymagać. Złazcza teraz, gdy zaczyna się rozgrywka ważna o trzeci plan narodowy, gdy na oddziałach mówią, że zadania nawet przekrocza, jeśli tylko dodać im to czy tam jakąś maszynę, lepiej ludzi zostawić. Ostatnio Zgarda brał udział w naradzie działu obróbki drzewnej z udziałem głównego mechanika. Padł projekt, żeby z odpadów rozpocząć wyrób zabawek. Ktoś przypomniał, że dojazdy pracowników cięża-

rówkami trzeba poprawić. To wszystko przedyium rady zakładowej będzie musiało rozważyć. Zgarda wie, niejedną sprawę przyjdzie poruszyć na sejsach WRN. A samemu trzeba by też pomyśleć o mieszkaniu, kobieta spodziewa się niedługo... We czworo w tej ciasnocie, do tego przyjmować obywateli ze skargami...

„Od stu dwudziestu czterech szybko sięgnęli do trzystu procent normy. Wtedy samej premii leciało 1.800 złotych. Wyrosta też druga brygada — Hanki Sawickiej, potem trzecia — imienia Bieruta. Przyszły ważne dla niego dni. Organizacja partyjna przyjęła go na kandydata, a Kazia... do serca. Pobrali się. Stary Zgarda jakby odmłodniał. Za poradą syna puścił się jeszcze na gospodarke, już na Ziemię Zachodnią, choć od Ostrowa coś 40 kilometrów. Wtedy i robota codzienna toczyła się Stachowi raźnie.

Boli mnie głowa od papierosowego dymu, gdy chowam skrzynkę do teki wielką, wiszącą chyba kiedyś w gablotce, fotografię Stanisława Zgardy. Gospodarz, stając cicho, wyprowadza mnie na schody, pokazuje drogę. Godzina jest późna. W hotelu miejsce nie ma, trzeba się będzie tłuc parę godzin w pociegu. Wszystkie te drobne i inne, znacznie poważniejsze troski wydają mi się jednak w tej chwili łatwiejsze do zniesienia. Czuję się mocniejszy. Nastawiam kołnierza, siecze styczniowy deszcz — i długo ścisłamy sobie na pożegnanie ręce:

— Dziękuję, towarzyszu Zgarda.

Piotr ŻYCKI

Komunikat Głównego Urzędu Statystycznego

7. Obrót towarowy, wewnętrzny i zagraniczny

8. Zatrudnienie i wydajność pracy w gospodarce narodowej

(Ciąg dalszy ze str. 2)

W 1955 r. nastąpił dalszy rozwój handlu społecznego. Plan obrotów detalicznych został wykonany w cenach porównywalnych w 101 proc.

Ogółem w 1955 r. sprzedano ludności o 11 proc. więcej towarów niż w 1954 r., w tym w sieci handlu wiejskiego CRS o 12 proc. więcej.

W kwietniu 1955 r. przeprowadzona została trzecia obniżka cen artykułów konsumpcyjnych i usług, która przyniosła ludności około 2,4 miliarda złotych oszczędności w wydatkach na zakup towarów i na usługi.

Dostawy artykułów spożywczych na zaopatrzenie ludności wzrosły w porównaniu z 1954 r. jak następuje:

Cukru o 6 proc., maki pszennej o 11 proc., makaronu o 19 proc., pieczywa o 5 proc., w tym pieczywa pszennego o 15 proc., tłuszczów roślinnych o 9 proc., masła o 12 proc., mleka o 9 proc., jaj o 5 proc., cukierków o 17 proc., papierosów o 10 proc., win o 24 proc.

Dostawy artykułów przemysłowych na zaopatrzenie ludności wzrosły w porównaniu z 1954 r. jak następuje: tkanin wełnianych o 8 proc., tkanin bawełnianych o 9 proc., tkanin jedwabnych o 10 proc., tkanin lnianych o 36 proc., odzieży o 16 proc., pończoch damskich o 18 proc., obuwia skózanego o 10 proc., mebli o 16 proc., fajansu stołowego o 14 proc., naczyń emaliowanych blaszanych o 14 proc., wózków dziecięcych o 21 proc., odbiorników radiowych o 49 proc., rowerów o 39 proc., motocykli o 51 proc., mydła do prania o 3 proc., mydła pościelnego o 47 proc., proszku do prania o 19 proc., papieru piśmiennego o 12 proc.

W zaopatrzeniu ludności w szereg towarów przemysłowych nastąpiła w 1955 r. znaczna poprawa, głównie w związku z rozszerzeniem i zróżnicowaniem asortymentu towarów zarówno z produkcji krajowej jak i z importu. Place realne pracowników zatrudnionych poza rolnictwem były: o ok. 6 proc. wyższe niż w 1954 r., a dochody realne chłopów wg wstępnych obliczeń wyższe o ok. 7 proc.

Jednakże asortyment dostarczanych towarów nie zawsze był dostosowany do potrzeb konsumenta wiejskiego, co spowodowało w szeregu przypadków nadmierny wzrost remanentów w sieci Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

W zaopatrzeniu ludności miast występowały nadal braki w niektórych artykułach spożywczych. Dotyczyło to w szczególności zaopatrzenia w mięso, przetwory i tłuszcze zwierzęce. Niedostateczne zaopatrzenie w mięso

i przetwory mięsne powodowały wzmoczone zapotrzebowanie ludności na inne artykuły spożywcze, takie jak mąka, pieczywo, masło i wywołało przejściowe braki w zaopatrzeniu w te artykuły, pomimo ogólnego wzrostu ich sprzedaży w porównaniu z rokiem 1954.

Również w zaopatrzeniu ludności w artykuły przemysłowe, pomimo znacznej poprawy, zapotrzebowanie na niektóre artykuły nie zostało w pełni zaspokojone wskutek niedostatecznej poprawy jakości i asortymentu towarów produkowanych w przemyśle jak również wskutek błędów w dystrybucji towarów i nie dostosowania dostaw do sezonowego zapotrzebowania i zróżnicowanych potrzeb ludności w poszczególnych rejonach kraju. Szczególnie dokuczliwy był brak na rynku szeregu drobnych artykułów, jak żarówki, niektóre wyroby ze szkła, zwłaszcza szklanki i spodki oraz pasmanteria. W dalszym ciągu, pomimo pewnej poprawy w porównaniu z 1954 r. niezadowalający był asortyment, ilość i jakość odzieży oraz obuwia dziecięcego.

Plan rozwoju sieci handlowej został wykonany. W porównaniu z 1954 r. liczba sklepów handlu społecznego wzrosła o 3,1 tys., a punktów sprzedaży detalicznej o 4,1 tys. Sieć punktów sprzedaży drobnodetalicznej, prowadzonej przez oddziały zaopatrzenia robotniczego, wzrosła o 20 proc.

Jednakże nadal występowały dysproporcje w rozmieszczeniu sieci handlowej w poszczególnych rejonach kraju i dzielnicach miast.

Nastąpił dalszy rozwój sieci zakładów gastronomicznych oraz obrotów tych zakładów. Plan obrotów zakładów gastronomicznych został wykonany, przy wzroście obrotów o 11 proc.

W 1955 r. nastąpił dalszy rozwój handlu zagranicznego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Obroty handlu zagranicznego FRL były w 1955 r. o ok. 4 proc. wyższe niż w 1954 r. Polska Rzeczpospolita Ludowa utrzymywała w 1955 r. stosunki handlowe z 85 krajami. W 1955 r. zawarto nowe umowy handlowe z Jugosławią, Bułgarią, Sudanem, Syrią, Ceylonem i Paragwajem.

W 1955 r. rozszerzony został asortyment towarowy polskiego eksportu. Jednakże wysiłki przemysłu i central handlu zagranicznego w kierunku wzmocnienia eksportu były jeszcze niedostateczne, w związku z czym plan eksportu nie został w pełni wykonany. Niedobór ten wynikał głównie z powodu niedostatecznego wykonania zadań eksportu przez Ministerstwo Przemysłu Maszynowego i Ministerstwo Przemysłu Motoryzacyjnego.

Poważnym czynnikiem wzrostu stopy życiowej i poziomu kulturalnego ludności pracującej był dalszy wzrost wydatków państwa na cele rozwoju oświaty, kultury, ochrony zdrowia, sportu oraz opieki nad dziećmi i młodzieżą.

Liczba dzieci w przedszkolach wzrosła w porównaniu z 1954 r. o ponad 2 proc. i przekroczyła 385 tys. Z dziecińców wiejskich korzystało w okresie nasilenia prac rolnych ponad 65 tys. dzieci. Z kolonii, obozów i półkolonii i innych form wczasów dziecięcych korzystało w 1955 r. 638 tys. dzieci i młodzieży.

W roku 1955 nastąpił dalszy rozwój szkolnictwa.

W 1955 r. rozpoczęło naukę w I klasie szkół podstawowych 668,5 tys. dzieci, tj. o ponad 7 proc. więcej niż w roku poprzednim. Ogólna liczba uczniów w szkołach podstawowych wzrosła w porównaniu z 1954 r. prawie o 6 proc. Liczba izb lekcyjnych w szkołach podstawowych wzrosła o 4 proc. Wzrost ten był jednak niewystarczający. Liczba szkół podstawowych o pełnym programie 7-klasowym wzrosła w 1955 r. o 606 szkół, w tym na wsi — o 495 szkół.

W 1955 r. liczba uczniów w liceach ogólnokształcących przekroczyła 201 tys.

Liczba uczniów w zasadniczych szkołach zawodowych była w 1955 r. niższa niż w 1954 r., natomiast znaczny wzrost liczby uczniów nastąpił w szkołach o kierunku szkolenia rzemieślniczego.

Liczba uczniów w technikach zawodowych kształtowała się na poziomie nieco wyższym niż w 1954 r., przy czym znacznie wzrosła liczba uczniów na studiach nauczycielskich.

W 1955 r. ukończyło szkoły wyższe 24,8 tys. osób, tj. o 12 proc. więcej niż w r. 1954.

W roku 1955 nastąpił dalszy rozwój służby zdrowia. Liczba łóżek w szpitalach, izbach chorych i w izbach porodowych wzrosła o ponad 7 tys. Liczba łóżek w izbach porodowych wzrosła o ponad 7 proc., a w izbach chorych o 19 proc., w tym w izbach chorych przy zakładach pracy o ok. 33 proc.

Nastąpił dalszy wzrost liczby łóżek w sanatoriach przeciwgruźliczych i prewentoriach.

Liczba stacji pogotowia ratunkowego wzrosła w porównaniu z 1954 r. o 4 proc., a stacji sanitarno-epidemiologicznych — o ponad 12 proc.

Pracownicy poszukiwani

Elektromontera, nawijacza z długoletnią praktyką oraz frezerów narzędziowych przyjmą zaraz Zakłady Mechaniczne Przemysłu Tworzyw Sztucznych w Poznaniu, ul. Górczyńska 38. K346

Technika - mechanika i kierownika planowania zaangażuje Rejonowe Przedsiębiorstwo Przetwórcze Odpadków Zwierzęcych i Roślinnych w Poznaniu. Zgłoszenia przyjmuje sekcja kadr ul. Chelmońskiego 20. II ptr. K299

Kierownika z długoletnią praktyką zawodową (wymagana również znajomość kroju) oraz kilku krawców przyjmą w miesiacu lutym dla Wzorcowego Zakładu Konfekcji Miarowej Zielonogórskie Zakłady Przemysłu Tętnowego w Zielonej Górze, ul. Piaskowa 4. Reflektujemy tylko na siły wysokokwalifikowane. K322

Oborowy z pomocą potrzebny natychmiast do Rolniczego Zespołu Spółdzielczego w Garbach, pow. Środa, p-ta Murzynowo Leśne, stacja Sulecinek. Stan obory 50—100 owiec. K336

Inżynierów i techników z dłuższą praktyką w produkcji, w specjalnościach: 1) technologów i konstruktorów maszyn elektrycznych, sprzętu radiotechnicznego, budowy maszyn i narzędziów; 2) energetyków; 3) chemików pokryć galvanicznych zatrudnią Zakłady Wytwórcze Głównego T-10 we Wrześni, ul. Daszyńskiego 2. woj. poznańskie. Warunki pracy i płacy wg umowy w przemyśle metalowym do uzgodnienia w dziale kadr osobiście lub pisemnie. Mieszkanie zapewnione. K342

Praca
Potrzebny ślusarz z kartą rzemieślniczą. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1736g.

Krawcownia pierwszorzędna, przyjmie prace w domu (50 szt. dziennie). Zgłoszenia: Poznań, tel. 646-60. 1707g

Czystej, uczciwej pracy, poszukuje. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, nr 1711g.

Przyjmie pranie. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, nr 1720g.

Nauka
Kursy pisania na maszynach organizuje Stowarzyszenie Studentów i Maszynistów PRL Poznań, ul. Chelmońskiego 7, tel. 653-11. Zamiejscowi słuchacze korzystają ze zniżek kolejowych. 1570g

Tańców towarzyskich uczyć. Poznań, Mickiewicza 27, m. 7. 1686g

Kupno
Kupię maszynę rymską, leżącą, taciarkę, oraz prasę szewską. Stefan Nowak, Rawicz, plac Stalina 2. 1648g

Kupię rower damski, używany (balon) lub ramię damską. Poznań, Dzierżyńskiego 263, m. 2, w podwórzu. 1655g

Sprzedaż

Pierzyny, kilka poduszek okazjonalnie sprzedam. Poznań-Wilniary, Obornicka 96, m. 4. 1649g

Aparaty fotograficzne „Contax” oraz „Reflektar”, sprzedam. Poznań, Mickiewicza 32, m. 2, od godz. 17—19. 1652g

Sprzedam taksometr marki „Exact”, Poznań, Śniadeckiego 18, m. 9, od godz. 18—20. 1743g

Sprzedam 6 ton drutu Ø 6 mm lub zamienie na cięsnij od 2—3 mm. Henryk Górecki, Ostrow Wlkp., Wrocławska 35. 17179p

Sprzedam 3 kg lakieru perłowego. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1646g.

Maszynę do szycia, sprzedam. Poznań, Gwardii Ludowej 6, m. 4. 1647g

Sprzedam blam z lisów, poznań, Szamarzewskiego 33, m. 21. 1660g

Taksometr „Argo” przerobiony, sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1661g.

Sprzedam akordeon 80-bas., 5 rejestrów, nowy. Poznań, Przybyszewskiego 41, m. 10. 1662g

Motocykl „Zündapp” KS, 600 ccm, z przyczepką, stan idealny, sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1664g.

Sprzedam pianino. Kościan, Boh. Stalingradu 1, Kowalski. 1667g

Futro męskie elki, koźmierzyda, sprzedam. Poznań, Diuga 18, m. 10, od godz. 17—20. 1669g

Piec gazowy z piekarnikiem, oraz rower, sprzedam. Poznań, Dzierżyńskiego 92, m. 6. 1670g

Łóżko żelazne, białe, sprzedam. Poznań, Szkolna 13, m. 3 lewo. 1676g

Cegły z rozbiórki, sprzedam. Poznań, Marcinkowskiego 28, w podwórzu. 1681g

Fortepian z metalową płytą, okazjonalnie sprzedam. Poznań, Chocimskiego 21, m. 5, od godz. 16—19. 1710g

Sprzedaż motocykli „Sokol”

125 ccm, Poznań, Dzierżyńskiego 92, m. 2. 1700g

Pianino sprzedam. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, nr 1701g.

Pianino sprzedam, 5.000 zł. Poznań, Mateckiego 19, m. 1. 1705g

Pianino markowe, nowoczesne, sprzedam. Poznań, Ratajczaka 26, m. 86, 5 wejście. 1706g

Maszynę do szycia, damską, sprzedam. Poznań, Żydowska 30, m. 5. 1717g

Aparat elektryczny do spawania, 300 Amper, nowoczesny, oraz wytwornice z węzłami, sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1708g.

Lokale

Pokój słoneczny 26 m², z 2-żywaniami kuchni (śródmieście), zamienie na większy lub 1 1/2 pokoju, względnie pokój z kuchnią. Warunki do omówienia. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1602g.

Pracująca, samotna, poszukuje pokoju pustego wzgl. umiłowanego. Warunki do omówienia. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1621g.

Pokoju niekierującego, ewentualnie w suterenie, poszukuje przyjeżdżając 1 raz w tygodniu. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1613g.

Pokoju umiłowanego poszukuje samotny pan. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1675g.

Zamienie 3-pokojowe z kuchnią, komfortowe, w Szklarskiej Porębie, na 1 pokój z kuchnią w Poznaniu, Dzielnica obojczna. Informacje: Poznań, pl. Wolności „Arkadia”, szatnia. 1622g

Nauczyciel samotny poszukuje pokoju z 2-żywaniami pianina i ewentualnym wyżywieniem. Wołyński Owinińska, Zakład Wychowawczy. 1653g

Zamienie trzypokojowe z wspólną kuchnią, na pokój lub dwa z kuchnią, w centrum. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1654g.

5 pokoje z kuchnią, komfort, przy Rokossowskiego, zamienie na dwa pokoje z kuchnią i pokój oddzielny, na Łazarzu. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1625g.

Zamienie pokój z 2-żywaniami kuchni oraz pokój (z łazienką i schodowej), na poddaszu, na pokój z kuchnią, samodzielnie. Oferty Biuro Ogłoszeń Świerczewskiego 3, dia 1666g.

Nieruchomości

50 kamienic, willi, domów, domków poszukuje: Otreba, Jarocin, Kilińskiego 2. 1061g

Parcele 1000 m², opłotowana, dolnowa budowa, 55.000 zł. Parcele 4250 m² (Zabikowo), 25.000 zł. Parcele 1250 m² opłotowana (Ławica), 45.000 zł. sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1439g

Parcele, domki, wille, kamienice, kupno, sprzedaż, załatwia solidnie „Union” Poznań, Nowowiejskiego 9. 1534g

Kamienice, wille, domki jedno rodzinne, parcele, gospodarstwa rolne, kupno — dzierżawa, poleca — poszukuje: Adamiński, Poznań - Łazarz, Chłoda 3, tel. 645-10. 1651g

Wille jednorodzinna, cała wolna, dwumorgowym ogrodem, blisko Poznania, 130.000 zł. Domek pokój z kuchnią, półmorgowym ogrodem (Lubów), 37.000 zł. sprzedam. Nowak, Poznań, Czerwonej Armii 26. 1725g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Okazała wille komfortowa, 1000 m² ogrodu, miasto powiatowe, połowe, 45.000 zł. szpiesznie sprzedam: Metelski, Poznań, Czerwonej Armii 23. 1772g

Lekarskie

Dr. med. Paszkowski, specjalista chorób skórnych i wenerycznych, przyjmuje. Poznań, Matejski 51, od godz. 7—8.30 i od godz. 12—14. 1004g

Różne

Wypożyczam porcelanę, szkło, na zabawy, uroczystości, Poznań, Żydowska 33. 1696g

Igły do podnoszenia oczek, najwyższej jakości, polecany. Wysyłamy za pobraniem. Wszelkie naprawy igieł maszynowych wykonuje rzetelnie, szybko. F-ma „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1693g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Płomień gazowy w kuchniach, powiększamy parokrotnie, przy równoczesnym zmniejszeniu zużycia gazu. Warsztat Mechaniki „Terrax” Poznań, Kochanowskiego 5. 1694g

Liczba miejsc w żłobkach stałych wzrosła w porównaniu z 1954 r. o ponad 10 proc.

Z wczasów pracowniczych korzystało ponad 469 tys. osób, co oznacza wzrost o ponad 10 proc. w porównaniu z 1954 r.

Ogólna liczba kin zwiększyła się w porównaniu z 1954 r. o 3 proc., w tym liczba kin wiejskich o 6 proc. Liczba widzów w kinach wszystkich typów wzrosła w 1955 r. o 7 proc.

Liczba teatrów i instytucji muzycznych wykazała wzrost o 7 proc., a liczba widzów i słuchaczy kształtowała się na poziomie 1954 r.

W 1955 r. nastąpił dalszy wzrost usług świadczonych przez przedsiębiorstwa i zakłady komunalne i w związku z tym poprawa warunków bytowych ludności w miastach i osiedlach.

Zużycie gazu w gospodarstwach domowych wzrosło w porównaniu z 1954 r. o 14 proc., zużycie wody o 12 proc.

W 1955 r. wybudowano ze środków planu inwestycyjnego Ministerstwa Gospodarki Komunalnej ok. 190 km sieci wodociągowej, tj. o 78 proc. więcej niż w roku poprzednim. Plan rozbudowy sieci i urządzeń instalacji wodociągowej wykonano jednakże tylko w 90 proc.

W 1955 r. uruchomiono nowe urządzenia wodociągowe w Krakowie i Łodzi oraz ukończono budowę zbiornika wody w Goczałkowicach.

Plan budowy sieci kanalizacyjnej w miastach i osiedlach ze środków planu inwestycyjnego Ministerstwa Gospodarki Komunalnej, wykonano w 95 proc., przy czym długość sieci kanalizacyjnej oddanej do użytku była o 15 proc. większa niż w 1954 r.

Liczba pasażerów w komunikacji miejskiej wzrosła w porównaniu z 1954 r. o 10 proc. Oddano do użytku ok. 35 km toru tramwajowego. Miejskie przedsiębiorstwa komunikacyjne otrzymały 190 nowych wozów tramwajowych i ok. 240 autobusów.

Plan nakładów na kapitalne remonty budynków mieszkalnych wykonano w 104 proc., co oznacza wzrost nakładów o 40 proc. w porównaniu z 1954 r. Kapitałnymi remontami objęto ok. 39 tys. budynków mieszkalnych.

Zadania Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 r. zostały w zasadzie pomyślnie wykonane. Osiągnięto przekroczenie zadań planu w wielu gałęziach przemysłu. Wzrósł poziom płac realnych pracowników oraz dochodów realnych chłopów pracujących.

Zadania Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 r. zostały w zasadzie pomyślnie wykonane. Osiągnięto przekroczenie zadań planu w wielu gałęziach przemysłu. Wzrósł poziom płac realnych pracowników oraz dochodów realnych chłopów pracujących.

Zadania Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 r. zostały w zasadzie pomyślnie wykonane. Osiągnięto przekroczenie zadań planu w wielu gałęziach przemysłu. Wzrósł poziom płac realnych pracowników oraz dochodów realnych chłopów pracujących.

Zadania Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 r. zostały w zasadzie pomyślnie wykonane. Osiągnięto przekroczenie zadań planu w wielu gałęziach przemysłu. Wzrósł poziom płac realnych pracowników oraz dochodów realnych chłopów pracujących.

Zadania Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 r. zostały w zasadzie pomyślnie wykonane. Osiągnięto przekroczenie zadań planu w wielu gałęziach przemysłu. Wzrósł poziom płac realnych pracowników oraz dochodów realnych chłopów pracujących.

Zadania Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 r. zostały w zasadzie pomyślnie wykonane. Osiągnięto przekroczenie zadań planu w wielu gałęziach przemysłu. Wzrósł

Irena Nowak wygrała rower

Wykonanie planu sprzedaży w grudniu ubiegłego roku przez leszczyńską PSS stało pod znakiem zapytania. Dyrekcja PSS wpadła wtedy na dobry pomysł i wprowadziła sprzedaż premiowaną na wszystkie artykuły w swoich sklepach. Przy zakupie klient otrzymał kupony (w zależności od zapłaconej sumy) — trzyzłotowe, które z kolei można było zamienić na 100-złotowe, uprawniające do losowania. Dzięki sprzedaży premiowanej PSS zrealizowała grudniowy plan w 108%, przekraczając tym samym zadania roczne.

Ostatnio przy udziale społeczeństwa odbył się koncert rozrywki Państwowej Filharmonii w Poznaniu i solistów — polonijny z losowaniem 10 nagród sprzedaży premiowanej. Przeszło 23 000 losów 100-złotowych znalazło się w bębnie szczęścia. W trakcie losowania pierwsza nagroda — rower męski przypadł w udziale Irenie Nowak (nr 017479). Dalsze nagrody wylosowali: druga — buty narciarskie (nr 013902) — właściciel nie zgłosił się dotychczas; trzecia: — komplet damski (nr 001361) — Julian Tomaszewski, czwarta — kupon popeliny (nr 018211) również do tej pory właściciel kuponu się nie zjawił. Dalsze nagrody od V—X padły na numery: 014469, 013137, 000316, 009595, 091558 i 002297.

Po odbiór nagród można się zgłaszać w dyrekcji PSS w Lesznie przy ul. Skarbowej 1. (R)

Koncerty Filharmonii Poznańskiej

W sali Technikum Handlowego w Pile przy ul. Bohaterów Stalingradu nr 26 odbędzie się 3 bm. o godz. 19 recital fortepianowy znakomitego pianisty — Stanisława Szpinalskiego. W programie: — I. Albeniz, J. S. Bach, Liszt, J. Brahms, M. Debussy, Fr. Chopin i W. A. Mozart. Bilety do nabycia w „Domu Książki” przy ul. Więzińskich Politycznych nr 26.

Stanisław Szpinalski wystąpi również 8 bm. o godz. 19 w sali Technikum Handlowego w Lesznie, ul. Kościuszki nr 5, oraz 9 bm. o godz. 19 w sali Liceum Pedagogicznego w Krotoszynie, ul. Armii Czerwonej nr 83.

Bilety do nabycia w placówce „Orbis” w Lesznie i „Domu Książki” w Krotoszynie oraz na godzinę przed rozpoczęciem koncertu przed wejściem na salę. Zakłady pracy nabywać mogą bilety zniżkowe na zamówienia zbiorowe.

Coraz więcej punktów usługowych

Do końca ub. roku ilość punktów usługowych w powiecie wągrowieckim wzrosła do 80. Zbyt mało istnieje jednak placówek kołodziejskich i kowalskich.

Powiatowa Wielobranżowa Spółdzielnia Pracy Usług Rzemieślniczych zbuduje w bieżącym roku w Gołanicy pawilon, w którym uruchomionych zostanie 10 punktów usługowych — m. in. kowalski, blacharski, kołodziejski i stolarski. W Wągrowcu przy zbiegu ulic Armii Czerwonej i Janka Krasickiego projektuje się budowę gmachu służącego za siedzibę biurom i punktom usługowym. (Kdw)

Scena z III części „Dziadów” w wykonaniu Aleksandry Mikoś i Józefa Szmeterlinga. Fot. „Głos”

W ostrzeszowskiej szkole stolarzy

Pod okiem doświadczonego stolarza-mechanika Andrzeja Lisa, nauczyciela zawodu, uczniowie ZSD nabywają koniecznie dla każdego stolarza wiadomości i zaznajamiają się z mechaniczną obróbką drzewa. Na zdjęciu: uczeń IIa klasy Wacław Piotrowski przy grzeczce.

Nie łatwo jest złapać dyrektora Zasadniczej Szkoły Drzewnej w Ostrzeszowie, aby porozmawiać z nim na interesujące nas tematy. Raz przebywa on w budynku szkoły, w którym odbywają się wykłady teoretyczne, innym razem — w warsztatach szkolnych, znajdujących się w drugim końcu miasta. Od czego jednak samochód? Zapraszamy więc dyrektora do wnętrza i wprowadzamy do warsztatów szkolnych ZSD.

Specjalnością Szkoły w Ostrzeszowie jest „produkcja” stolarzy meblowych. Przez okres dwóch lat uczniowie zaznajamiają się z teorią i praktyką, przechodząc wszystkie działy warsztatowe: obróbkę maszynową, klejarnię i montaż. Warsztaty ustawione są wyłącznie na produkcję mebli, uczniowie wykonują komplety sypialniane, kuchenne i meble biurowe oraz wyposażenia świetlic. O jakości wyrobionych tu mebli świadczy fakt, że nie było jeszcze wypadku, aby brakarz CHPD zakwalifikował je do gorszej kategorii niż pierwsza. Roczny plan pro-

dukcyjny na 1955 r. wykonano już 18 listopada. Obecnie w Szkole kształcą się 108 uczniów, którzy po ukończeniu nauki otrzymają tytuł wykwalifikowanego robotnika stolarskiego (dawny czeladnik). Zakłady pracy, do których uczniowie są później kierowani, mogą wysłać ich do Technikum Drzewnego.

O tytuł przodującego ucznia

Uczniowie prowadzą między sobą współzawodnictwo indywidualne i brygadowe. Istnieje również współzawodnictwo między szkołami zawodowymi wszystkich typów (z wyjątkiem szkół mechanizacji rolnictwa). W ubiegłym roku ostrzeszowska Szkoła zajęła II miejsce w skali DOSZ — Poznań, przy czym we współzawodnictwie brało udział 100% uczniów.

Spośród 12 brygad uczniowskich, które podjęły zobowiązania dotyczące jakości produkcji, ilości oszczędzonego materiału i dobrych wyników w zajęciach teoretycznych, wyróżniły się brygady: im. Kraskiego z Ia klasy, wyrabiająca 160% normy uczniowskiej (brygadier Jan Krzyżniński) i im. Pstrowskiego z IIb klasy — 123% normy (brygadier Ewald Groszek).

W obszernej hali warsztatowej uczniowie Ia klasy zatrudnieni są przy produkcji taboretów, które wysyła się następnie do szkół i biur. Nad prawidłowym i dokładnym wykonaniem pracy czuwa nauczyciel zawodu Józef Mądry.

Fot (2): K. Przychodźki

Próby teatru rapsodycznego

Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy stanowi u nas liczną rodzinę, skupiającą w swoich szeregach około 40.000 pracowników, z czego ponad 8.000 przypada na Poznań. O- tóż Związek ten zorganizował ostatnio w sali Teatru Nowego w Poznaniu koncert laureatów Recytatorskiego Konkursu Mickiewiczowskiego spółdzielczości pracy.

Impreza wykazała, że WZSP postawił sobie ambitne cele realizacji pracy kulturalnej o bardzo szerokim wachlarzu tematycznym, nie wyłączając trudniejszych form inscenizacyjno — teatralnych. Przygotowania recytatorów, opracowania widowiska i inscenizacji podjął się mgr Jerzy Klimaszewski przy pomocy kilku solistów, akompaniatora muzycznego Franciszka Woźniaka i Chóru im. St. Moniuszki przy Spółdzielni Pracy Rem.-Konserwacyjnej w Poznaniu pod dyr. J. Szulca.

Trzeba przyznać, że zespół wykonawców z ciekawie pomyślanego montażu słowno — muzycznego o twórczości Adama Mickiewicza — mimo wielu niebezpieczeństw — wyszedł obronną ręką. Duża w tym zasługa dyskretnej i kulturalnej inscenizacji, rzucanej na estetyczne tło dekoracyjne, jak i

wykonawców, a wśród nich szczególnie takich recytatorów jak: Zdzisław Wilczkiewicz z Kalisza, Longin Czempiś, ślusarz z Szamotuł — Stefan Maćkowiak, Aleksandra Mikoś i Józef Szmeterling oraz tenor Marian Korzeniowski. (ts)

Jubileusz w BABKOWICACH

Gospodarujący na 7 ha ziemi — Agnieszka i Walenty Konciewiczowie w Babkowicach (pow. Gostyń) obchodzą niedawno 50-lecie pożycia małżeńskiego. Doczekali się oni od 4 synów i 3 córek kilkunastu wnuków i wnuczek, którzy przybyli również na uroczystość rodzinną. Do życzeń, złożonych przez najbliższych, krewnych, przyjaciół, mieszkańców wioski i gromady, dołączamy także swoje: Następnym jubileuszowi! (p)

Kina

KALISZ: Wolność — „Małżeństwo w mroku”, Stylowe — „Dzieci Hiroshimy”; OSTROW: Przewodnik — „Księżna Mary”, Sońce — „U wschodnich wybrzeży Morza Kaspijskiego”; GNIEZNO: Polonia — „Skrajny uśmiech”, Lech — „Kochajmy własne żony”; LESZNO: Sportowiec — „2x2=5”.

Radio

PROGRAM I
Fala 1.322 m
12.15 — utwory wiołencelowe, 12.30 — radziecka muzyka ludowa, 13 — dla wsi, 13.10 — dla kółek młodych geografów, 15.30 — dla dzieci, 16.05 — z młodej chmury duży deszcz — pogodanka prof. dr. M. Czarnieckiego, 16.15 — muzyka rozrywkowa, 17 — z życia Związku Radzieckiego, 17.30 — utwory Beethovena, 17.45 — koncert, 18.20 — korespondencja z zagranicy, 18.35 — sylwetki kompozytorów — Arengio Coralli, 19.40 — 63-tyrycy przed mikrofonem, 20.25 — dla wsi, 20.40 — muzyka taneczna, 21 — odpowiedź na pytanie, 21.12 — „Śpiewamy i tańczymy”, 22 — aud. sportowa, 22.10 — „Arcydzieła muzyki kameralnej”, 22.43 — muzyka taneczna. Wiadomości: 5.05, 6, 7, 8, 8.30, 12, 16, 20, 23.

Istnieje poza tym jeszcze współzawodnictwo konkursowe: uczeń zobowiązany jest wykonać pewną pracę i opisać ją oraz współzawodnictwo o tytuł przodującego ucznia w zawodzie. W ostatnim z nich pierwsze miejsce zajmuje uczeń I klasy — Ewald Groszek, zdobywca nagrody i proporcja przechodniego.

Zespół sprawnych rąk

Przy Szkole pracuje „zespół sprawnych rąk”. Zadaniem jego jest wykonywanie pomocy naukowych, kompletów zabawek dla dzieci oraz niektórych przedmiotów dla własnego użytku według opracowanego przez siebie pomysłu. Poza tym zespół opiekuje się szkołą podstawową w Niedźwiedziu, którą obdarowano pomocami naukowymi i meblami szkolnymi. Pracą kieruje Józef Pawlak.

Obecnie zespół przygotowuje się do wzięcia udziału w konkursie twórczości artystycznej, organizowanym przez Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego, przygotowując m. in. estetyczne szkatułki inkrustowane.

Wśród młodych racjonalizatorów

Wśród ostrzeszowskich „drzewiarzy” znajdują się młodzi

GŁOS SPORTOWY

Czy tym razem się uda?

Zespół mistrza okręgu w koszykówce, poznańscy akademicy, wyjeżdża do Szczecina, gdzie od 3 do 5 lutego br. odbędą się eliminacyjne zawody o wejście do II ligi. Przeciwnikami poznaniaków będą: mistrz okręgu zielonogórskiego — Stal (Zielona Góra), szczeciński — Start (Szczecin) i koszaliński — Zryw (Białogard). Zwycięzca turnieju kwalifikuje się do zawodów finałowych, w których grać będą najlepsze drużyny z rozgrywek eliminacyjnych. Pięć tych zespołów walczyć będzie systemem każdy z każdym (mecz i rewanż), a zdobywcy dwóch pierwszych miejsc uzyskają awans do II ligi. Barw AZS-u bronią następujący zawodnicy: — J. i W. Wojciechowski, Chmielewski, Czyż, Matecki, Pińczak, Pawłowski, Czarnecki, Krygier i Sypniewski.

Poznańscy akademicy, których ziośliwi nazywają „wiecznymi kandydatami do II ligi”, mają więc obecnie nową szansę zdobycia upragnionego awansu. Leży on całkiem w granicach ich możliwości, a przypuszczamy, że zespół trenera Szafarkiewicza dołoży wszel-

kich starań, aby, po kilkuletnich niepowodzeniach, znaleźć się w II lidze. (t)

Slabe czasy bobsleistów polskich na treningach

We wtorek czwórki bobslejowe rozpoczęły pełny trening na torze. Podobnie jak w dwóch poprzednich sesjach uzyskują Włosi. Czwórka Montiego pobila rekord toru wynikiem — 1.18,18. Załogi polskie wypadły słabo. W pierwszym przejeździe czwórka Ciapały miała 15 czas (1.22,90), a Konieczny — 19 czas (1.23,76).

W drugim przejeździe obie osady polskie poprawiły się o jedno miejsce. Ciapała uzyskała — 1.22,37, a Konieczny — 1.23,24.

7 poznaniaków na starcie zawodów I-a. w Warszawie

Po zimowych lekkoatletycznych mistrzostwach Polski, które poznańskim zawodnikom przyniosły kilka sukcesów, naszych reprezentantów oczekuje nowy egzamin — międzynarodowe zawody w Hali AWF na Bielaniach (4 i 5 bm.). W imprezie tej wezmą udział prawdopodobnie tylko zawodnicy Jugosławii.

Na starcie warszawskich zawodników staną również poznaniacy: z Warty — Gawelińska i Zagacki, z AZS-u — Skupny, Dzielowski i Solarski, z Budowlanych — Minieka i z Gwardii — Baranowski.

Komunikaty

Ze względu na silne obniżenie temperatury, odwołuje się „Czwartek bokserki”, który miał się odbyć w dniu 2 bm.

Zebrań sprawozdawczo-wyborczych koła sportowego Kolejarz 10.1 odbędzie się nie 3 bm., — jak zapowiedziano pierwotnie — lecz 8 bm. o godz. 18 w sali ZZZK DOKP.

W piątek, 3 bm. o godz. 17 w świetlicy MRN (Nowy Ratusz) odbędzie się spotkanie z uczestnikami „totka”, połączone z losowaniem nagród pocieszenia za udział w ostatnich 5 konkursach.

Od 3 bm. Sekcja Kajakowa Warty organizuje kurs nauki wiosłowania na krytym i ogrzewanym basenie przy ul. Wioślarskiej nr 71. Zajęcia będą prowadzone we wtorki i piątki w godzinach od 18 do 20. Zapisy przyjmuje się na miejscu.

Dziś w Cortinie

2 LUTEGO

Godz. 8 — bieg 50 km.
Godz. 14.30 — jazda figurowa kobiet (dowolna).
Godz. 17.30 — 21.00 mecz hokejowy.
Radio Polskie w programie II transmitować będzie o godz. 22.45 przebieg meczu ZSRR — CSR.

20 czołowych raidowców LP2 z województwa poznańskiego wyjechało na kilkunastodniowy obóz do Rabki, gdzie pod kierownictwem instr. Chrzanowskiego przygotowują się do najbliższych raidów wiosennych.

Na zdjęciu uczestnicy obozu przed wyjazdem.

Fot.: K. Przychodźki

Bobet i Coppi pojają do ZSRR?

Jak donosi paryska „L'Humanité”, Aleksis Romanow, przewodniczący komitetu sportu w ZSRR, oświadczył ostatnio w Moskwie na konferencji prasowej, że ZSRR bierze pod uwagę wzięcie udziału w kolarskich mistrzostwach świata 1956 r. (na szosie i torze), jakie odbędą się w Danii oraz w „Wyścigu Pokoju” Warszawa — Berlin — Praga.

W toku są rozmowy w celu przybycia do ZSRR mistrzów kolarskich: Francji, Włoch i Belgii. Romanow wymienił nazwiska: Louisona Bobeta i Fausto Coppi, byłych mistrzów świata i zwycięzców „Tour de France”. Jeśli rozmowy zakończą się pozytywnie, zorganizowane będą w Moskwie zawody kolarskie po letniej Spartakiadzie 1956 r.

Wkrótce odbędzie się w Moskwie spotkanie w zapasach ZSRR — USA. Bliskie zakończenia są rozmowy w sprawie dojazdu do skutku pierwszego międzypaństwowego spotkania piłkarskiego ZSRR — Anglia. (L)

Głos WIELKOPOLSKI

Redakcja: Poznań, Grunwaldzka 19. Telefony: centrala 611-21 (łączy wszystkie działy), dział informacji: 659-39, dział łączności: 657-18, sekretarz redakcji: 648-85, redaktor naczelny 657-76, drukarnia (nocny) — 629-52.

Zamówienia i przedpłaty na prenumeratę pocztową w wysokości 15 zł kwartalnie, 30 zł półrocznie, 60 zł rocznie przyjmują placówki pocztowe i listonosze tylko na wsi i w miejscowościach nie posiadających kiosków gazetowych.

Biuro Ogłoszeń: Poznań, ul. Świerczewskiego 3, tel. 824-58 czynne od 8-16.30, w soboty do 14.30. Za dzień ogłoszeń redakcja nie odpowiad.

Druk: Zakłady Graficzne im. M. Kasprzaka w Poznaniu.

K-7-212